

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszego odwołania;
- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie T-369/03;
- stwierdzenie dopuszczalności żądań skarżących w sprawie T-369/03;
- orzeczenie co do istoty sprawy lub ewentualnie skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji; oraz
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące podnoszą, że orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji należy uchylić z następujących przyczyn:

- 1) niespójny tok rozumowania i błędne zastosowanie prawnych kryteriów dopuszczalności, obowiązujących w stosunku do adresata wiążącego aktu prawnego wywołującego skutki prawne.

Skarżące podnoszą, że Sąd Pierwszej Instancji (zwany dalej „SPI”) naruszył prawo, ponieważ nie oparł swego rozumowania na fakcie, że zaskarżona decyzja jest wiążącym aktem prawnym wywołującym skutki prawne, który w sposób wyraźny zmienia sytuację prawną skarżących.

- 2) błędna wykładnia przepisów obowiązujących w zakresie oceny danych skarżących na podstawie dyrektywy 67/548/EWG.

Skarżące podnoszą, że SPI naruszył prawo, ponieważ uznał, że ocena danych skarżących oraz ostateczna decyzja Komisji w przedmiocie istotnego charakteru tych danych jako podstawy do zmiany klasyfikacji nie stanowi postępowania administracyjnego, od którego przysługuje odwołanie do sądu.

- 3) błędna wykładnia przepisów i praw skarżących w świetle dyrektywy 67/548/EWG.

Skarżące podnoszą, że SPI naruszył prawo uznając, że skarżące nie mogły wnieść sprawy ze względu na to, że zamierzały zaskarżyć akt prawny o charakterze generalnym.

- 4) naruszenie prawa skarżących do skutecznej ochrony sądowej.

Skarżące podnoszą, że SPI naruszył prawo uznając, że skarżące mogły odwołać się od zaskarżonej decyzji na szczeblu krajowym.

- 5) naruszenie prawa z powodu uznania, że skarga skarżących wniesiona została po terminie.

Skarżące utrzymują, że termin do wniesienia skargi odszkodowawczej nie upłynął, ponieważ rozpoczął on bieg najwcześniej z chwilą wydania decyzji Komisji z 1999 r. w sprawie odmowy zmiany klasyfikacji, a najpóźniej — z chwilą wydania zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-155/06)

(2006/C 121/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: M. Patakia i D. Lawunmi, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej nie ustanowiło wszystkich ostatecznych przepisów niezbędnych w celu wykonania zobowiązań, które na nim ciążyą na mocy art. 53 dyrektywy Rady 96/29/Euroatom⁽¹⁾ ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego z uwagi na brak przepisów umożliwiających odpowiednią interwencję w przypadkach długotrwałego narażenia na promieniowanie jonizujące wynikającego z efektów późniejszych zagrożenia radiologicznego lub przeszłej działalności.

— obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Tytuł IX dyrektywy definiuje zobowiązania państw członkowskich w zakresie przygotowania i przeprowadzenia interwencji w przypadku sytuacji zagrożenia radiologicznego. Artykuł 53 stanowi, że interwencja w przypadku długotrwałego narażenia należy do państw członkowskich.

Władze Zjednoczonego Królestwa przyznały, że prawo obowiązujące w tym państwie nie stanowi pełnej transpozycji dyrektywy, gdyż nie przewiduje działań we wszystkich przypadkach wykrycia skażenia radioaktywnego. Skarga, która doprowadziła do wszczęcia niniejszego postępowania, ukazuje fakt, że nie jest możliwe wykrycie długotrwałego narażenia i podjęcie przeciwko niemu działań w zakresie przeszłej działalności, na którą nigdy nie wydano zezwolenia, ponieważ interwencja jest możliwa jedynie wtedy, gdy narażenie może zostać powiązane z określoną działalnością wykonywaną na terenie, na którym możliwe skażenie podlega obecnie wykryciu.

(¹) Dz.U. 1996, L 159, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud d'Ostrava w dniu 24 marca 2006 r. — Skoma-Lux sro przeciwko Celní reditelství Olomouc

(Sprawa C-161/06)

(2006/C 121/15)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Krajský soud d'Ostrava

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skoma-Lux sro.

Strona pozwana: Celní reditelství Olomouc

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 58 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryj-

skiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, na podstawie którego Republika Czeska stała się państwem członkowskim Unii Europejskiej od dnia 1 maja 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może stosować wobec jednostki rozporządzenie, które w chwili stosowania nie było prawidłowo opublikowane w Dzienniku Urzędowym w języku tego państwa członkowskiego?

2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy brak możliwości stosowania danego rozporządzenia wobec jednostki jest kwestią wykładni, czy też kwestią ważności prawa wspólnotowego w rozumieniu art. 234 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską?

3) Gdyby Trybunał Sprawiedliwości miał stwierdzić, że pytanie prejudycjalne dotyczy ważności aktu prawa wspólnotowego w rozumieniu wyroku z dnia 22 października 1989 r. w sprawie 314/85 Foto-Frost, Rec. str. 4199, to czy rozporządzenie nr 2454/93 jest nieważne względem skarżącej i w zakresie jej sporu z organami celnymi Republiki Czeskiej ze względu na brak prawidłowej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zgodnie z art. 58 aktu dotyczącego warunków przystąpienia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) w dniu 29 marca 2006 r. — The Queen on the application of Northern Foods plc/ The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-169/06)

(2006/C 121/16)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Queen on the application of Northern Foods plc